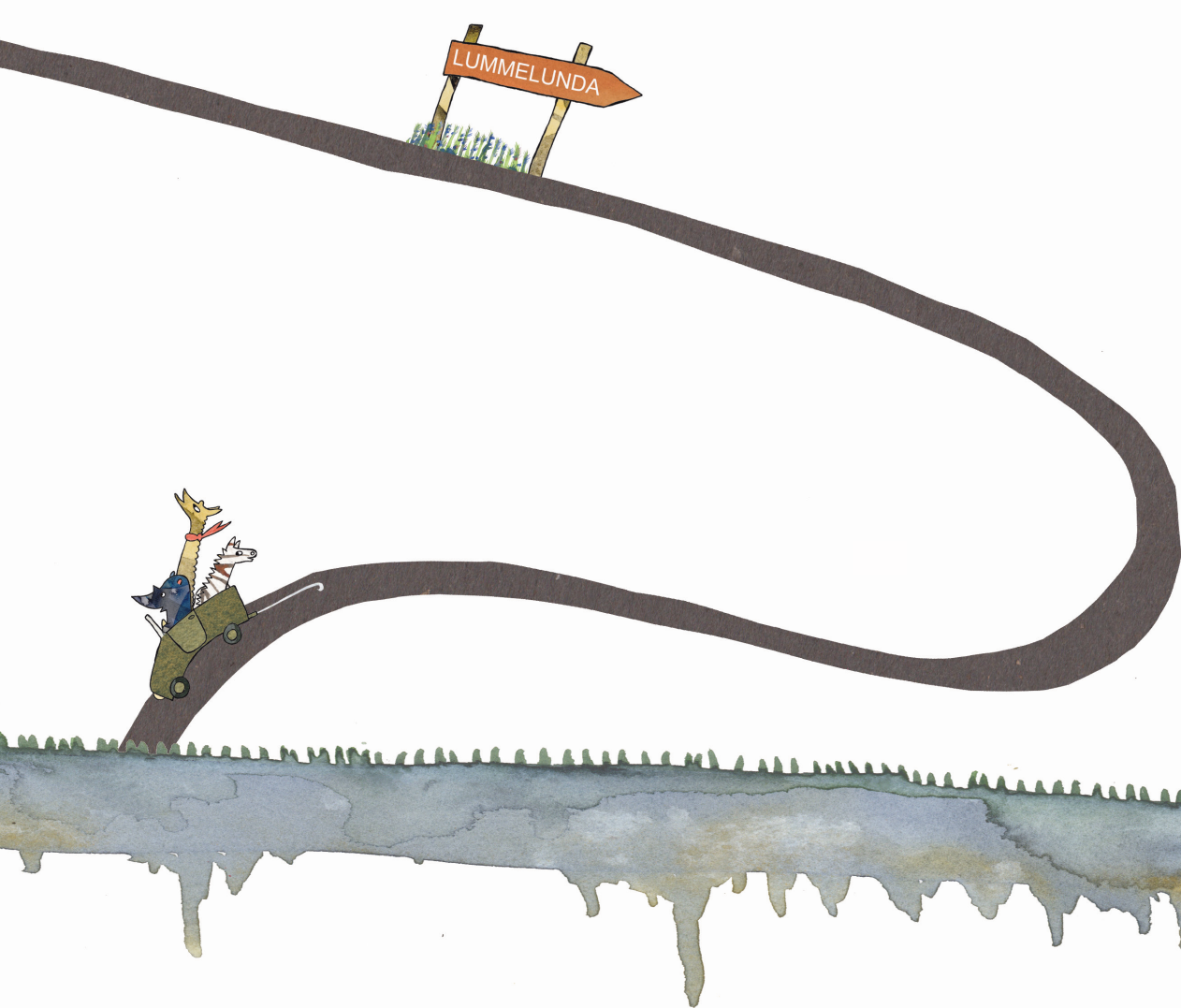




Lummelundagrottan

– Där, där är det! Håll i er för nu svänger jag!

Nosen följer skylten som visar ner mot en brant och krokig väg.

– Här är första stoppet. Det är en lång grotta med både stalaktiter och stalagmiter. Kom så går vi in.

– Stalak... vad? undrar Zebra och Giraff böjer sig ned så långt det går.
Nej, hon kommer inte in.

Nosen förklarar att när vatten rinner ner i grottan uppifrån, genom marken, så löser det upp kalk på vägen. Kalkvattnet stelnar sen långsamt så det bildas droppstenar i grottan under. Det blir som långa spjut av kalk, stalaktiter. Lite kalkvatten droppar även ner på grottans golv och då byggs det upp en droppsten från det hållet också. Nosen fortsätter ivrigt.

– Lummelundagrottan är mer än fyra kilometer lång. Först kände man bara till en liten bit men för över 70 år sen hittade tre pojkar längre in i grottan, till Bergakungens sal och ... var är Giraff?

– Här är jag! Fin grotta.

